

[Aksel Larsen.]

Landet er den væsentligste Aarsag til, at disse Lovforslag fremsættes netop nu. Og jeg understreger, at det gik, som man burde have ventet, men som Regeringen og Regeringspartierne, hvortil jeg henregner Venstre, ikke vilde vente, at naar man skruer Priserne i Vejret, saa kommer det Tidspunkt, hvor Befolkningens Købeevne svigter, og saa hjælper ikke de opskruede Priser, for der bliver ikke nogen Afsætning af Produktionen. Det er i allerhøjeste Grad medvirkende Aarsag til, at Situationen skærpes paa Landet, som den er skærpet.

Samtidig har vi i Byerne de arbejdsløses Hær, den hundredtusindtallige Hær, som stadig ikke kan se nogen Udvej, for hvem der stadig ikke gøres noget alvorligt for at skaffe den Beskæftigelse. Og vi staar umiddelbart over for Overenskomstsituationen, som søges løst ved Hjælp af den for nylig vedtagne Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder, løst paa den Maade, at Medlemmernes Medbestemmelsesret over deres egne Løn- og Arbejdsvilkaar skal sættes fuldstændig ud af Kraft.

Det er ganske klart, at dette medfører en voldsom Vækst af de Strømninger, som er fjendtlig indstillet over for det bestaaende Samfund. Og lad os være enige om, at den Kriselovgivning, der er gennemført, de politimæssige Forholdsregler, der ogsaa er indført, og som praktiseres stadig mere haardhændet ud over Landet, det Regimente herhjemme, hvor Politihjelme og Politistave er blevet Symboler paa Demokratiet, medfører, at stadig større Dele af Landets Befolkning rejser sig til Opposition under de forskelligste Former mod det demokratiske System.

Denne Rejsning foregaar for store Dele af Befolkningen og i store Dele af Landet under mere eller mindre nazistisk Flag. Naar man ser, hvorledes Talsmændene for „Jord, Arbejde og Kapital“, som har de mest haabløst forvirrede økonomiske Teorier, hvis Praktisering fører ud i grænseløst Uføre, kan samle Tilhængere Landet over paa deres taagede Udtalelser og uforstaaelige Program, saa kan man begribe, at det er Udtryk for, at Bønderne er ikke tilfredse med det bestaaende og søger efter Udveje. Naar man ser, hvordan „Landbrugernes Sammenslutning“ mere og mere tager nazistisk Farve, kan man sige sig selv, at her ligger et Arnested for den hjemlige danske Nazisme, og den ligger ikke paa Stationsvej. Og jeg kunde blive ved med den Slags Eksempler. Det er rigtigt, at Situationen er meget alvorlig i Danmark, at man skal

lade være med at raabe saa meget om det grundfæstede, nordiske Demokrati, som aldrig kan rokkes, for Rystelsen kan komme, før man venter det, og man kan ikke i Øjeblikket sige, hvorfra den kommer. Der er Gæring blandt Arbejderne over hele Landet, og hvis man vil have et Bevis fra Socialdemokratiets egne Rækker, kan man igen vende Blikket mod Aarhus. Ogsaa Arbejderne ser, at Kapitalismen har spillet Fallit, at Demokratiet betyder daarligere og daarligere Vilkaar for dem. Derfor vender de sig i stigende Tal bort fra Socialdemokratiet og slutter sig ikke til fascistiske Bevægelser, men til den revolutionære Bevægelse. (Uro paa Tilhørerplasserne).

Første Næstformand (Vanggaard): Tilhørerne maa forholde sig i Ro, dersom de ønsker at overvære Tingets Forhandlinger.

Aksel Larsen: Nu tror Regeringen, at den er i Stand til at opretholde de bestaaende, efter dens Mening lykkelige Tilstande ved en yderligere Undtagelseslovgivning, ved ekstra Politiforanstaltninger. Nu er det det stærke Demokrati, det gælder, og det har i den sidste Tid ikke manglet paa Udtalelser fra førende Socialdemokrater om, hvorledes man skulde praktisere den Bomholt'ske Parole: Demokrati, slaa til! Man tager ingen smaalige Hensyn til Friheden, ingen smaalige Hensyn til Befolkningens grundlovmæssige Rettigheder, men man søger ved Anvendelsen af rent nazistiske Politimetoder at dæmme op for Utilfredsheden eller i det mindste holde den nede. Man tror, det skal hjælpe, og jeg tvivler ikke om, at store Dele af de socialdemokratiske Førere oven i Købet er af den Mening, at de ved Anvendelse af alle disse Foranstaltninger og disse Metoder kan undgaa den Skæbne, deres Partifæller i Tyskland fik. Eksemplet skulde ellers virke afskrækkende nok! Man ser, hvordan den stadig skærpede Undtagelseslovgivning, der gennemførtes i Tyskland under det socialdemokratiske Partis Medvirken og Tolerance, til sidst virkede og virkede paa den Maade, at en Officer og 12 menige af Rigsvænet kunde feje alle de saakaldte Demokrater væk fra Statens Magtpositioner (Jønson: Og Kommunisterne). Og Kommunisterne siger det ærede Medlem Hr. Jønson, der som sædvanlig benytter Lejligheden til at demonstrere sin komplette Uvidenhed om alt, hvad der har Betydning. Jeg vil ikke anbefale det ærede Medlem Hr. Jønson, men andre Medlemmer af den socialdemokratiske Gruppe at se paa, hvad